

[Energiministeren]

Til hr. Wilhjem og hr. Waldorff vil jeg om skat sige, at dér er tanken også uændret den, at det er noget, folketinget beslutter; det er ikke noget, der er et forhandlingsanliggende, og det fremgår også af forhandlingsresultatet her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 740

11) Til *energiministeren* af:

Waldorff (VS):

»Er det regeringens hensigt at sikre sig politisk rygdækning for forliget med A. P. Møller hos de partier, som har taget afstand fra regeringens Nordsølovsforslag?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spm. nr. 737.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg henviser til mødet, der finder sted om 20 minutter.

Waldorff (VS):

Det kan måske være nyttigt nok, at andre end dem, der kommer til mødet, får lejlighed til at høre, hvad det egentlig er for overvejelser, regeringen har gjort sig.

Det blev forholdsvis klart under et af de foregående spørgsmål, at regeringen i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt ønsker at meddele, at man igennem forhandling med nogle af folketingets partier har sikret sig, at der er parlamentarisk dækning for det forlig, man har lavet med A. P. Møller. Man kan sige, at det er en forholdsvis moralsk betragtning, men det er dog værd at notere, at der er tale om, at regeringen har spillet et helt ekstremt dobbeltspil omkring denne aftaleafslutning med A. P. Møller. Man har på den ene side ladet, som om man var interesseret i en reel energipolitisk diskussion med nogle af partierne, og på den anden side har man i øvrigt siddet og forhandlet med A. P. Møller, formentlig i tryk forvisning om, at ligegyldigt hvad pokker man nåede frem til i de forhandlinger, så havde man i hvert fald den borgerlige fløj med sig, når der nu skulle

tages stilling til, om der var opbakning bag regeringens forslag.

Det betyder altså, at man fra regeringens side er klar til at tage en aftale med A. P. Møller, også selv om den bygger på den politiske højrefløj, som er fløjtende ligeglåd med det energipolitiske indhold i selve aftalen, og som kun har haft det ene punkt i denne diskussion, at der ikke måtte være tale om et indgreb over for A. P. Møller; der skulle være tale om en frivillig aftale. Det er det eneste, den borgerlige fløj har bidraget med i denne diskussion, og det er altså det, socialdemokratiet er klar til at lave en aftale om, som det i øvrigt formentlig bliver nødvendigt allerede om 1-2 år at overveje ændringer i, fordi den viser sig energipolitisk fuldstændig håbløs.

Mølgaard (DR):

Allerhelst så jeg regeringens svar på et spørgsmål om, hvorvidt regeringen har sikret sig politisk rygdækning for forliget de steder, som er nævnt i spørgerens oprindelige spørgsmål. Det er muligt, at det ikke lader sig gøre at få et svar fra energiministeren her på dette spørgsmål, men jeg vil dog alligevel tillade mig at stille spørgsmålet.

Jeg vil dernæst stille det spørgsmål, hvis det ikke er tilfældet og man forestiller sig, at statsdeltagelseskravet ikke får politisk rygdækning fra et flertal her i folketinget, idet det statslige olieør knækker midt over, om hele aftalesættet så synker til bunds i Nord-søen? Så rummer det egentlig nogle parlamentariske aspekter, der er nok så spændende.

Wilhjem (VS):

Jeg har et spørgsmål i forlængelse af den problemstilling, hr. Mølgaard stiller op.

Det er sådan, at når man har undladt at nedsætte det undergrundsudvalg, har man ikke kunnet vide, hvad der var rygdækning for. Det var noget sludder, ministeren sagde tidligere, at det kunne sammenlignes med, at vi havde accepteret, at der ikke skulle et undergrundsudvalg bag en lovændring. Selvfølgelig skulle der ikke det. Men her drejer det sig om en aftaleændring, her drejer det sig om en koncessionsændring, og dér erkender ministeren, at det ikke kan lade sig gøre, uden at undergrundsudvalget har været ind-